

belang dat de aandacht der leden eens op de plantlore gevestigd wordt, dat er bijv. over heel Limburg een enquête wordt ingesteld, uit welke planten de kroedwisch bestaat en waarvoor die planten in het volksgeloof en de volksgeneeskunst gebruikt worden. Ook is het van beteekenis na te gaan met welke soort bloemen bijv. de pinksterbruid zich tooit, welke planten tegen donder en bliksem beschermen, welke de oogstmei sieren, waar nog de Meiboom geplant wordt enz. enz. Thans heeft men in dit opzicht slechts weinig betrouwbare gegevens en ik ben overtuigd, dat zoowel de leden van het Natuurhistorisch Genootschap als die van het Geschiedenis Oudheidkundig Genootschap hier belangrijk materiaal kunnen verzamelen, dat in onderling verband gebracht, interessante perspectieven opent. Een opgave van heilige boomen, enz. is ook iets, dat naar ik meen nog gedaan moet worden, al heeft u in de bulletins en maandbladen ook op dit gebied zoo nu en dan wel eens iets gepubliceerd. Ik hoop daarom van harte, dat u, na lezing van het tekstboekje, er toe kunt overgaan in het maandblad een warme aanbeveling te kunnen geven voor onze Genootschapsleden — **(iets wat we hierbij gaarne doen. J. Cr.)** en ik ben overtuigd, dat zij allen veel zullen zien dat hun belangstelling in hooge mate wekken zal.

Daar aan het vervaardigen van dit filmwerk, dat voor een zeer groot deel een Limburgsch filmwerk is, zeer groote kosten verbonden zijn, hoop ik dat de voorstellingen druk bezocht zullen worden, juist ook door het intellectueele publiek. Want daardoor zal het mogelijk zijn in een herst- en winterfilm en in andere filmwerken voort te gaan documentair vast te leggen wat onherroepelijk ook uit het Limburgsche laud verdwijnt.

U ten zeerste mijn dank betuigend voor uw ten hoogste gewaardeerde medewerking, teken ik met verschuldigde hoogachting

Uw dw.

D. J. VAN DER VEN.

LIMBURGENSIA.

('n Oude collectie fossielen etc.).

Gek toch, tot wat al eigenaardige ontdekkingen men soms op dit ondermaansche kan komen.

Tè gekker, als men, bij 't doen van zoo'n ontdekking, er plotseling vóórstaat op 'n terrein, 'twelk men meende te kennen alsof men 't bereids jaren lang, in z'n zak hadde gehad.

Ik mag er toch heusch wel aanspraak op maken de buurt van Nuth te kennen.

In die buurt toch ben 'k geboren, niet verre van haar getogen, heb 'k me bereids vele jaren bewogen.

Ik niet alléén!...

Dat alles hebben, natuurlijkerwijze in veel grootere mate nog, gedaan onze aller vriend Dr. Aug. de Wever, benevens diens broeders Alex en Hubert, die alle drie toch vrij goed hun oogen den kost gaven en hun ooren te luisteren legden waar 't zich ging om Natuurhistorische ontdekkingen te doen.

Trouwens in die buurt dáár zijn nog meerdere menschen, o.a. ons medelid 't Hooft der School van Schinnen, die zich interesseeren voor Limburgsche Natuurgeschiedenis.

Maar, en zij en ik hebben nooit geweten, hoe er zich, vlak in onze buurt, natuurhistorische merkwaardigheden bevonden... ten kastele van Reymersbeek..., merkwaardigheden bestaande hoofdzakelijk uit fossielen van allerlei aard en uit allerlei tijdperken..., fossielen, die jammer genoeg 't etikette van herkomst missen, maar waar er, Goddank, toeh nog 'n heele boel tusschen zijn, die de onmiskenbare kenteekenen dragen afkomstig te zijn uit 't Maastrichter Krijt.

De overblijfselen van Maastrichter Krijtsponzen en dito's korallen, echiniden en brachiopoden, bivaeven en gastropoden, cephalopoden, pisces en sanriers hebben in vele, vele exemplaren, gedurende meer dan een halve eeuw, gehuisd op een zolder van 't Reymersbeeker kasteel...

Dáár waren ze van uit Maastricht terecht gekomen, doordat hun waarschijnlijk verzamelaar stamde uit 't geslacht der eertijds in Maastricht welbekende familie Leekens, latere bezitster van Reymersbeek.

Zoo goed als zeker toch is de collectie bijeengebracht door den heere August Leekens, een der Leekensen die in Maastricht eenmaal den Papiermolen hadden en eene boekdrukkerij exploiteerden.

August Leekens woonde in den jare 1840 in de Groote Staat, No. 2.

Hij schijnt 'n zeer ontwikkeld man te zijn geweest, als ik me niet vergis was hij Dokter in de rechten, en heeft hij zitting gehad in 't Maastrichter Gemeentebestuur.

Hij was lid van 't Genootschap „les Amis des sciences, des lettres et des arts”.

In dit Genootschap werd zeer veel aan Natuurlijke Historie gedaan; meer dan één zijner leden hield er een particuliere natuurhistorische verzameling op na.

Behálve de reeds gememoreerde fossielen uit 't Maastrichter krijt, bevat de „collectie Leekens” prachtstukken uit Kolenkalk, uit Devoon, uit Jura en Diluvium, benevens tal van recente schelpen en mineralen.

Jammer genoeg, we zeiden 't al, zijn de etiketten, althans voor verreweg 't grootste gedeelte, zoek geraakt.

'n Heel enkel voorwerp maar prijkt nog met 'n briefke. Maar uit die enkele briefkes vernemen we toch dat er in deze verzameling zaken zijn, die, als ze spreken konden, ons zouden weten te vertellen hoe ze, lang, lang geleden, in menschenhanden terecht waren gekomen; immers er zijn etiketten bij uit 't jaar 1763!

Och ja, als die zaken konden spreken...

Dan zouden ze ons ook vertellen hoe blij ze zijn, weer terug te wezen in Maastricht en hoe dankbaar jegens de familie Michiels van Kessenich, die ze welwillend verlof gaf om, van den donkeren, stoffigen Reymersbeeker zolder, te verhuizen naar 't luchtige, mooie Maastrichter Natuurhistorisch Museum....

JOS. CREMERS.